שוטות נינהו. גמרא: דתניא. לפרושי פקחות דמתמיהין קמאי: יום אחד טמא ויום אחד טהור. כל ימיה וקמיירי כשרואה ביום: משמשת שמיני. ליום שראתה בו ראייה לאשורה שהרי טהורה (ה)הוא שהרי בשביעי לערב טבילה ולא תראה עד תשיעי הלכך משמשת שמיני שלם לילה ויום: ולילו עמו. לילו(ג) אחריו עכשי תשיעי: וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום. לראייה הראשונה שהרי אשה זו לא תהא זכה לעולם שאינה רואה ג' רצופין וכשהיא רואה תשיעי תהא שומרת עשירי ותשמש בלילה ותראה בי"ח ותשמור י"ב ותשמש בלילה הרי שתים ותראה בי"ג ותשמש בלילה הרי שלשה ותראה בי"ד ותשמור ט"ז ותשמש לערב הרי ד' וכי"ז תראה ותשמור י"ח הרי כלו י"ח ולא שמשה אלא ד' לילות לבד שמיני ולילו ותשמיש אחרון אינו בתוך י"ח ולמחר בי"ט כשתראה תהא תחלת נדה שהרי שלמו י"ח שבין נדה לנדה ותחרת למינה שאמרנו: ואם היתה רואה. בכל הימים הנמנים מנערב: אינה משמשת אלא שמיני. שלם לילה ויום אבל לא ליל של אחריו שהרי תראה בו ותהא טמאה ולריכה לשמור עשירי ובלילה לא תטבול שהרי רואה וכן עד סוף י"ח שהן י"ח עם ימי הנדות וכי"ט תהא תחלת נדה ותחזור למינה ותשמש בשמיני וכן לעולם: ב' ימים טמאים כו'. כללא דמילתא כל ימים דלקמן עד סוף פירקין כשרואה מנערב: משמשת שמיני. שהוא משני ימים הטהורים שבשביעי ושמיני טהורין הן אלא שהשביעי מהנדות וטובלת לערב ומשמשת שמיני שלם ולערב תראה שהוא תשיעי וכן א)עשירי ותשמור י"ח יום לאלו שני ימים וטובלת לערב ותשמש י"ב שלם ותראה י"ג וי"ד ותהא שומרת ט"ו ותשמש ט"ז ותראה י"ז וי"ח ותשמור י"ט דקסבר הרואה יום י"ח אסור לשמש למחר ולקמן פריך ותשמש בתשעה להא כלו להו ימים שעריכה שימור ומ"מ ביום עשרים משמשת וכשתראה יום כ"א הרי היא תחלת נדה ותחרת למנין זה שאמרנו: ותשמש בתשסר. דקיימא לן בפרק אחרון (לקמן סב:) יום אחד עשר לימי זיבה לא בעי שימור יום כנגדו חו למה משמרת י"ט בשביל י"ח שהוא סוף זיבה: גרגרן דתנן. בפרק תינוקת (שם) הרואה יום י"ח וטובלה ליום שלאחריו ושמשה ותראה בו ביום בית הלל אומרים הרי זה גרגרן שלא המתין יום זה ומהך בריתא דקתני ומשמשת יום עשרים ולא יום י"ט שמעינן דאסור להיות גרגרן ולשמש ביום י"ב עם הרואה כי"ל: רב אשי אמר. לעולם אינו אסור והכא דתני אסור משום שראתה יום עשירי דאיהו בעי שימור לפיכך תשב י"ט הטהור והא שימור ליום י"ז שהוא עשירי לימי זיבה. שימור לא הוי אלא יום טהור דהכי נפקא לן יהיה* מלמד שסופרת יום אחד לאחד* וספירה לא הוי אלא יום טהור: משמשת שני ימים. אחד עשר וי"ב שהשמיני ותשיעי מי"ח שבין נדה לנדה הן ועשירי שימור הוא להן ושוב אינה משמשת לעולם שהרי תהא זבה בי"ג וי"ד וט"ו ולריכה לספור ז' נקיים והיא לא תראה ז' נקיים לעולם: יום אחד. שמיני דכולה בריתא בשרואה בערב: רביע ימיה מתוך כ"ח. שבעה ימים שאחר שבעה הטמאים של נדות היא משמשת ושבעה השלישים תהא זבה ושבעה האחרונים הן ימי הספירה הרי כ"ח ביום כ"ט תהא תחלת נדה ומצלת משמשת רביע ימיה ולהכי נקט כ"ח מפני שתחלת נדותה של זו מכ"ח לכ"ח: ט"ו יום מתוך מ"ח. כגון מ' הראשונים השמיני ימי זיבה ושמונה השניים תשמור יום לשמיני שלפניו ותשמש שבעה הרי ט"ז שעברו עליה ושאחרו ב' לבא מימי זיבה ושמונה השלישים שים מהן ימי זוב והשבה תחלת נדה ושמונה הרביעים שהן טהורים ב)הראשונים ישלים ז' ימי נדה והשבעה תשמש ועכשיו טוהרו ד' ימים מימי זיבה שמונה האחרונים הרי היא זבה משלשה ראשונים וח"ז שלאחריהן שבעה לספירה ושמיני לתשמיש הרי ט"ו יום מתוך מ"ח ביום מ"ט כשתראה תהא תחלת נדה ותחזור למנין שאמרנו. ארביסר הוו. קשבר הא דמוסיף שהאשה הזאת לא תשמש יום מ"ח לפי שהשמונה האחרונים שנעשית בהן זבה אין מהן אלא ד' מימי זיבה וד' האחרונים מימי נדה הן ומיהו תחלת נדה לא הוי כל זמן שלא ספרה ולא טהרה מזובה אבל להכי מהניא הך דאייה (ג)ד' האחרונים הראשונים לגדות שבשיבאו שמונה טהורין שאחריהם לא יעלו שלשה הראשונים לימי הספירה לפי שהן השלמת ימי נדה וימי נדתה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה דאיבעיא להו ימי

וארבעה לילות מתוך י"ח. משמע כאן בהדיא דאין נעשה זבה גדולה ולא לריכה ז' נקיים עד שתראה ג' ימים רלופין בי"ח יום ולא לאותם שבתבו בשם רבינו שעריה שלריכה שבעה נקיים אפילו ראתה בי"ח ג' ימים משחרים:

תשמש בתשסר. ות"ת כיון דקס"ד דעשירי לא בעי שימור תקשה ליה ריש"ל אמאי לא משמשת אלא ד' מתוך י"ח דכי ראתה בי"ז תשמש בי"ח ותו דפלגתא היא בפרק בתרא (לקמן סב:) לרבי יוחנן עשירי בעי שימור ולר"ל לא בעי שימור ויש לומר דהא דקאמר רבי יוחנן עשירי בעי שימור הייט בימי זיבה שאסורה לשמש ביום י"ח אבל בימי נדה אינה אסורה לשמש ביום י"ח אפילו פסקה ולר"ל מותרת דעשירי כיון דאינה יכולה להיות זבה גדולה לא בעי שימור ולהכי בריש"ל ניחא דאסורה בי"ח דהוו בימי זיבה דאפילו ר"ל מודה דמדרבנן אסור אבל בימי נדה אינה אסורה לשמש ביום י"ח אלא מדרבנן ביום י"ב ולר"ל דרב אשי [אמר] נתנן מותר ואינו אסור אלא מחצה יום עשירי שראשון הלכך בריכה שיעור אף בימי נדה לר' יוחנן כן התורה בימי זיבה ולר"ל מדרבנן: הני ארביסר דזוי פרש"י דתרוץ אמאי תשמש יום מ"ח דהא הם ד' בימי זיבה וד' בימי נדה וד' מחורים שאחריהן ג' בימי נדה וד' בימי זיבה ולא יעלו לה לספירת זבה דימי נדה עד שתספור ז' נקיים מ"מ כיון דבימים הראשונים לימי נדה הן אין עולין לספירת זיבתה וקשה לפירוש זה דא"כ תקשה ליה ריש"ל דקתני משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח הלא ז' שלישים שהן ממאין הן ד' בימי זיבה וג' בימי נדה וא"כ ז' ימים מחורין שאחריהם לא יעלו לספירת זיבתה ואיתא מחזור חלילה מכ"ח לכ"ח דאסורה לשמש בז' ימים מחורין של כ"ח שניים ועוד קשה דמשמע דאי הוה תני ומשמשת י"ד הוה ניחא ליה והא עד ס"ג יום לא יעלו לה ז' לספירתה כדפירש"י ואי"כ איתא מחזרת חלילה ממ"ח לכ"ח גרלה דה"פ הני י"ד הוו דכתי רביעיות אינה משמשת רק ו' דהא ח' שלישים שהן ממאים הוו ב' בימי זיבה ושבה אחריהן ימי נדה ויום דאחרון מרביעיות שהן מחורין לא תשמש דהוי מז' ימי נדה ויום שני נמי לא תשמש לרב אשי דאמר לעיל עשירי בעי שימור והרי יום שני הוא שימור ליום י"ז שהוא עשירי ויום דאחרון אע"ג דטהור הוי סבר המקשה דלא הוי שימור כיון דהוי ממי נדה וימים שהיא נדה גמורה אינן עולין לספירת זיבה קטנה אבל מיום מ"ח לא פריך דכיון דאינה נדה גמורה עד שתספור ז' נקיים עולין לה ספיר לכ"ע אע"פ שהן דאיין לימי נדה ולכך ניחא ליה ריש"ל דמשמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ומה שפרש"י דעד ס"ג לא יעלמו ימי זיבה נראה דלא דק דאינה מובלת עד ליל פ' שהרי ח' ימים שביעיים הם שבה ימי זיבה ושני ימי נדה ושמיעים המחרים הן ה' בימי נדה וג' בימי זיבה ואביעיים המחלות כל ח' ימי זיבה והעשיריים ז' לספירת נקיים: (ד) **ולמאי** נ) דתמצה הם"ם יש לידה ויש לידה ויש לידה ח"כ לר"ת דפסקן *) דימי לידה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה (וה"ה) ולפרש"י דימים הראשונים לימי נדה אין עולין אין תקנה לנשים בזמן הזה דהוי כלהון ספק זבות ולריכות ז' נקיים ופעמים דקיימי בימים הראשונים לנדה ולא עלו לה לספירתה ומיהו לפירוש רש"י אחי שפיר דהוא פסק דימי לידה עולין לימי ספירתה ולר"ת נמי ימי נדה דווקא אין עולין אבל ימים הראשונים שאינן עולין שפיר:

*) [לעיל נ. ד"ה אביי]

תוספי הרא"ש

שמיני ולילו וה' ליליות סתוך י"ח סכאן משמש דאם ראתה ג' ימים בתוך י"א יום שכן נדה לנדה אם אינם רצופין אינה זבה גדולה לאחרון מרב סעדיה שכתב שאם ראתה ג' ימים בימי זיבה אפילו היו ספורין צריכין ז' נקיים והגיה ר"ת ושרבוש ודוא דאחרים כתבוהו ותלי בשמר דאמר רב סעדיה מי חיים עליה: **ותשב ש בתשסר.** תיתמה כיון דס"ל דעשירי לא בעי שימור א"כ תיקשי ליה דאשה משמשת ד' ליליות ולא יותר ואמאי הא כי ראתה יום שבעה עשר תשמש ביום י"ח. עוד דשמעתא דהא דר"ל בפרק תינוקת ולא יוחנן בעי שימור [ור"ל דהא דקאמר ר' יוחנן עשירי בעי שימור] דייקינן דוקא בתוך ימי זיבתה שאסורה לשמש ביום י"ח אבל מותרת דדוקא תשיעי שיטול לבא לידי זבה גדולה בעי שימור אבל עשירי שאינו יכול לבא לידי זבה גדולה לא בעי שימור אבל בימי נדה אפי' ר' יוחנן מודה ולא בעי שימור. הלכך פריך ותשמש בתשסר אבל ותשב ניחא ליה דאאור לשמש ביום י"ח דהייט בימי זיבת ואפי' ר"ל מודה דסרבנן אסור. ודב ששת משני דסרבנן אסור דאפי' (בראייתה י"א יום) [בראשה ביום י"אנטבא] צריכה לשמור מדרבנן ביום י"ב ולר"ל דב אשי [אמר] נתנן מותר ואינו אסור אלא מחצה יום עשירי שראשון הלכך בריכה שיעור אף בימי נדה לר' יוחנן כן התורה בימי זיבה ולר"ל מדרבנן: הני ארביסר דזוי פרש"י דתרוץ אמאי תשמש יום מ"ח דהא הם ד' בימי זיבה וד' בימי נדה וד' מחורים שאחריהן ג' בימי נדה וד' בימי זיבה ולא יעלו לה לספירת זבה דימי נדה עד שתספור ז' נקיים מ"מ כיון דבימים הראשונים לימי נדה הן אין עולין לספירת זיבתה וקשה לפירוש זה דא"כ תקשה ליה ריש"ל דקתני משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח הלא ז' שלישים שהן ממאין הן ד' בימי זיבה וג' בימי נדה וא"כ ז' ימים מחורין שאחריהם לא יעלו לספירת זיבתה והיאך תחזור חלילה מכ"ח לכ"ח דאסורה לשמש בז' ימים מחורין של כ"ח שניים ועוד קשה דמשמע דאי הוה תני ומשמשת י"ד הוה ניחא ליה והא עד ס"ג יום לא יעלו לה ז' לספירתה כדפירש"י ואי"כ איתא מחזרת חלילה ממ"ח לכ"ח גרלה דה"פ הני י"ד הוו דכתי רביעיות אינה משמשת רק ו' דהא ח' שלישים שהן ממאים הוו ב' בימי זיבה ושבה אחריהן ימי נדה ויום דאחרון מרביעיות שהן מחורין לא תשמש דהוי מז' ימי נדה ויום שני נמי לא תשמש לרב אשי דאמר לעיל עשירי בעי שימור והרי יום שני הוא שימור ליום י"ז שהוא עשירי ויום דאחרון אע"ג דטהור הוי סבר המקשה דלא הוי שימור כיון דהוי ממי נדה וימים שהיא נדה גמורה אינן עולין לספירת זיבה קטנה אבל מיום מ"ח לא פריך דכיון דאינה נדה גמורה עד שתספור ז' נקיים עולין לה ספיר לכ"ע אע"פ שהן דאיין לימי נדה ולכך ניחא ליה ריש"ל דמשמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ומה שפרש"י דעד ס"ג לא יעלמו ימי זיבה נראה דלא דק דאינה מובלת עד ליל פ' שהרי ח' ימים שביעיים הם שבה ימי זיבה ושני ימי נדה וחמיעים המחרים הן ה' בימי נדה וג' בימי זיבה ואביעיים המחלות כל ח' ימי זיבה והעשיריים ז' לספירת נקיים: (ד) **ולמאי** נ) דתמצה הם"ם יש לידה ויש לידה ח"כ לר"ת דפסקן *) דימי לידה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה (וה"ה) ולפרש"י דימים הראשונים לימי נדה אין עולין אין תקנה לנשים בזמן הזה דהוי כלהון ספק זבות ולריכות ז' נקיים ופעמים דקיימי בימים הראשונים לנדה ולא עלו לה לספירתה ומיהו לפירוש רש"י אחי שפיר דהוא פסק דימי לידה עולין לימי ספירתה ולר"ת נמי ימי נדה דווקא אין עולין אבל ימים הראשונים שאינן עולין שפיר:

*) [לעיל נ. ד"ה אביי]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משמשת וכו' סכולם הא שפרי: (ב) ד"ה אילו שמו ליל של אחרון: (ג) ד"ה אלכסר וכו' כך ראייה חד' מאחרונים: (ד) תוס' ד"ה סני וד"ה ולשלי ושמשה הם"ם יעי ליום ברא"ש:

גליון הש"ס

בכי משמשת שמיני ולילו שמו • פי' כסרשים כמי בנות סוסים סי' לי:

הגהות מהר"ב רענשבורג

א) רש"י ד"ה משמשת שמיני שהא וכו' וכן עשירי וחשמור יום ח"ל וכו' כלל: ב) ד"ה ע"ו יום וכו' ושמנה הרביעיים שם ספורים הראשון ישלים ז' וכו' כלל: ג) תר"ה ולמלי דמשנה כו' • מלת דשנה נמחק וכ"ג דמשנה וכו' כלל: ד) נמין מסמס לאמ ג' • ל"ב ויש"ם נס"ם סלכה י' ו"ל ודו"ק:

ס א מיי' פ"ג הלכה ט' ה' סורי ביאה הלכה יד:

סא ב מיי' שם הלכה טז:

סב ב מיי' שם פ"ט הלכה יז יח:

סג ד מיי' שם ה' הלכה מז:

סד ה מיי' שם הלכה יז:

סה ו מיי' שם הלכה יט:

סו ז מיי' שם הלכה יח ד:

סז ח מיי' שם הלכה כ וסלכ' כא:

סח ט י מיי' שם הלכה כב: